

IWONA KUMOR

MARZENA STROJEK-FILUS

Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach

**ODZWIERCIEDLENIE SKUTKÓW
UPADŁOŚCI LIKWIDACYJNEJ PRZEDSIĘBIORSTWA
W SPRAWOZDANIU FINANSOWYM**

Wprowadzenie

W gospodarce rynkowej podmioty gospodarcze prowadzą swoją działalność ze zróżnicowanym skutkiem. Część jednostek, nie mogąc sprostać wzrastającej konkurencji i rosnącym oczekiwaniom klientów, jest zmuszona ogłosić upadłość. Jednostki postawione w stan upadłości podlegają obowiązkowi sprawozdawczości finansowej. Jednak ich sprawozdania finansowe mają szerszy cel w stosunku do sprawozdań finansowych jednostek kontynuujących działalność, uwzględniający istotę i potrzeby postępowania upadłościowego.

Niniejsze opracowanie jest poświęcone specyfice sprawozdawczości finansowej jednostek postawionych w stan upadłości. Celem opracowania jest wskazanie rozbieżności w polskim prawie upadłościowym, prawie bilansowym oraz Międzynarodowych Standardach Rachunkowości w zakresie procedur i zasad sporządzania sprawozdań finansowych podmiotów w upadłości.

1. Istota i regulacje prawne postępowania upadłościowego

Każda jednostka gospodarcza prowadząca działalność ma obowiązek regulacji związanych z nią zobowiązań. Jednostka, która traci zdolność do spłaty swo-

ich długów, a więc staje się niewypłacalna, może wejść z inicjatywy wierzycieli lub własnej w procedurę postępowania upadłościowego. Postępowanie upadłościowe jako proces sądowy ma na celu, z jednej strony, zaspokojenie wierzycieli z majątku dłużnika, a z drugiej, jeśli to możliwe, utrzymanie dotychczasowego przedsiębiorstwa. W związku z tym postępowanie upadłościowe może przyjąć dwie formy:

- zawarcia układu z wierzycielami,
- likwidacji majątku upadłego i zaspokojenia wierzycieli.

Podstawowym aktem prawnym regulującym tryb, formy i zasady upadłości jest ustawa Prawo upadłościowe i naprawcze z 28 lutego 2003 r.¹ (PUIiN). Zgodnie ze wskazaną ustawą postępowanie upadłościowe rozpoczyna się od tzw. postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości, mającego na celu rozpoznanie, czy istnieją przesłanki do ogłoszenia upadłości i w jakiej formie powinna ona być przeprowadzona. Dodatkowym aktem prawnym odnoszącym się do procedur upadłości jest Kodeks spółek handlowych (Ksh)².

W zakresie rachunkowości, ustalania i rozliczania majątku dłużnika podstawowe, obok PUIiN, znaczenie ma ustawa o rachunkowości³ (uor). Konsekwencje postępowania upadłościowego dotyczą następujących obszarów rachunkowości:

- inwentaryzacji,
- wyceny majątku,
- zamknięcia ksiąg rachunkowych,
- sporządzenia sprawozdania finansowego.

Trzy pierwsze obszary są podporządkowane prawidłowemu sporządzeniu sprawozdania finansowego.

2. Wymogi formalne co do sprawozdawczości finansowej jednostek postawionych w stan upadłości

Zgodnie z założeniami koncepcyjnymi Międzynarodowych Standardów Rachunkowości/Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finanso-

¹ Ustawa z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze, DzU 2003, nr 60, poz. 535, z późn. zm.

² Ustawa z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, DzU 2000, nr 94, poz. 1037, z późn. zm.

³ Ustawa z dnia 15 września 1994 r. o rachunkowości, DzU 2009, nr 152, poz. 1223, z późn. zm.

wej, głównym celem sprawozdawczości finansowej jest „dostarczenie informacji o sytuacji finansowej, wynikach działalności oraz zmianach sytuacji finansowej jednostki, które będą użyteczne dla szerokiego kręgu użytkowników przy podejmowaniu decyzji gospodarczych”⁴. W ramach tak określonego grona użytkowników mieszczą się zarówno syndyk, jak i wierzyciele w procedurze upadłościowej jednostki gospodarczej. Zatem sprawozdanie finansowe w istocie swojej powinno przedstawiać realny, rzetelnie ustalony obraz zasobów i ich wartości jako majątku jednostki stawianej w stan upadłości oraz powinno być podstawą do dalszych rozliczeń.

Sprawozdanie finansowe jest sporządzane zgodnie z nadrzędnymi zasadami rachunkowości wskazanymi w ustawie o rachunkowości. W przypadku jednostek zagrożonych upadłością szczególnie znaczenie ma zasada kontynuacji działania. Zgodnie z art. 5 ust.2 uor „przy stosowaniu przyjętych zasad (polityki) rachunkowości przyjmuje się założenie, że jednostka będzie kontynuowała w dającej się przewidzieć przyszłości działalność w niezmiennym istotnie zakresie, bez postawienia jej w stan likwidacji lub upadłości”. W przypadku stwierdzonego i uzasadnionego braku kontynuacji działania określonej jednostki jej sprawozdanie finansowe jest sporządzane według specjalnych reguł wyceny majątku, gdyż składniki aktywów nie przyniosą oczekiwanych pierwotnie korzyści ekonomicznych na dotychczasowych zasadach.

Zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt 6 uor jednostki ogłaszające upadłość mają obowiązek otwarcia ksiąg rachunkowych (sporządzenia sprawozdania finansowego) na dzień rozpoczynający ogłoszenie upadłości w ciągu 15 dni od tej daty. Dzień bilansowy powinien być punktem granicznym wyznaczającym przedziały czasowe ustalenia aktualnej wartości majątku jednostki niebędącej w stanie kontynuować działalności.

Księgi rachunkowe zamyka się na dzień poprzedzający ogłoszenie upadłości, nie później niż w ciągu trzech miesięcy od tego dnia. Jeżeli spółka dokonała ostatecznego podziału masy upadłościowej, powstaje wątpliwość, na jaki dzień ma być sporządzone sprawozdanie finansowe – na dzień postanowienia sądu czy dopiero na dzień uprawomocnienia się wyroku. Zdaniem A. Karpiaka za dzień zakończenia postępowania upadłościowego należy przyjąć dzień, na który uprawomocniło się postanowienie sądu w sprawie umorzenia lub zakończenia postę-

⁴ *Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej 2007*, SKwP 2007, s. 49.

powania upadłościowego⁵. W trakcie postępowania upadłościowego jednostka gospodarcza ma również obowiązek sporządzenia sprawozdania finansowego na ostatni dzień roku obrotowego.

Jednostka na dzień poprzedzający ogłoszenie jej upadłości oraz na ostatni dzień każdego roku przeprowadza inwentaryzację aktywów i pasywów. Od inwentaryzacji może odstąpić wyłącznie jednostka, dla której została ogłoszona upadłość z możliwością zawarcia układu, jeżeli nie zamyka ksiąg rachunkowych.

3. Zasady wyceny majątku przedsiębiorstwa w upadłości

Prawo upadłościowe i naprawcze⁶, jak już wspomniano, przewiduje upadłość:

- z możliwością zawarcia układu,
- z możliwością likwidacji.

Postępowanie likwidacyjne polega na spieniężeniu majątku bankruta i spłaceniu wierzycieli, a zawarcie układu związane jest z restrukturyzacją zobowiązań, która ma umożliwić zadłużonemu przedsiębiorstwu kontynuowanie działalności⁷.

Wyróżniony podział istotny jest także z punktu wyceny majątku przedsiębiorstwa.

W przypadku przedsiębiorstw postawionych w stan upadłości z możliwością zawarcia układu wycena majątku następuje zgodnie z art. 28 uor, ponieważ jednostka ma zamiar kontynuować działalność. Należałoby jednak urealnić wartości aktywów, wykorzystując w tym celu odpisy aktualizujące.

W przypadku przedsiębiorstw ogłaszających upadłość z likwidacją lub gdy zostaje oddalony wniosek ze względu na brak środków na pokrycie kosztów postępowania, wyceny aktywów dokonuje się zgodnie z art. 29 uor, tj. po cenach sprzedaży netto możliwych do uzyskania, nie wyższych od cen ich nabycia albo kosztów wytworzenia, pomniejszonych o dotychczasowe odpisy amortyzacyjne lub umorzeniowe, a także odpisy z tytułu trwałej utraty wartości. Ponadto jednostka powinna utworzyć rezerwę na przewidywane dodatkowe koszty i straty

⁵ *Zgłoszenie upadłości*, Infor Ekspert, http://doradca.infor.pl/dzial/zgloszenie_upadlosci, 11.03.2010.

⁶ Ustawa z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe...

⁷ P. Wrześniewski, *Zmiany w procedurze upadłościowej*, „Rachunkowość” 2009, nr 6, s. 18.

spowodowane zaniechaniem lub utratą zdolności do kontynuowania działalności. Wyceny takiej dokonuje się na dzień poprzedzający postawienie jednostki w stan upadłości oraz na koniec roku obrotowego przypadającego w czasie trwania postępowania upadłościowego. Skutki finansowe tej wyceny są ujmowane na kapitale (funduszu) z aktualizacji wyceny.

Zasady wyceny bilansowej przedsiębiorstwa postawionego w stan upadłości z likwidacją prezentuje tabela 1.

Tabela 1

Zasady wyceny aktywów i pasywów według art. 29 uor

Składniki aktywów	Zasady wyceny
Środki trwałe, środki trwałe w budowie, wartości niematerialne i prawne, papiery wartościowe, zapasy towarów produktów i materiałów	Po cenach sprzedaży netto możliwych do uzyskania, nie wyższych od cen ich nabycia albo kosztów wytworzenia, pomniejszonych o dotychczasowe odpisy amortyzacyjne lub umorzeniowe, a także odpisy z tytułu trwałej utraty wartości
Należności	W kwotach przypuszczalnej zapłaty po uwzględnieniu odpisów aktualizujących
Zobowiązania	Konieczność naliczenia odsetek do dnia ogłoszenia upadłości, w tym także od wierzytelności należnych od upadłego, których termin płatności nie upłynął
Rezerwy	Tworzenie rezerw na pewne lub prawdopodobne przyszłe zobowiązania, a w szczególności straty z transakcji gospodarczych w toku oraz na przewidywane dodatkowe koszty i straty spowodowane zaniechaniem lub utratą zdolności do kontynuowania działalności, np. koszty postępowania upadłościowego oraz koszty likwidacji masy upadłości, wynagrodzenia pracowników i odprawy należne za okres po ogłoszeniu upadłości
Produkcja niezakończona, rozliczenia międzyokresowe kosztów czynne	Utrata wartości na skutek niekontynuowania działalności – konieczność ich odpisania
Programy komputerowe, przestarzałe maszyny i urządzenia, zapasy itp.	Utrata wartości rynkowej wobec zaniechania kontynuacji – konieczność ich ujawnienia i odpisania

Źródło: Ustawa z dnia 15 września 1994 r. o rachunkowości..., art. 28 i 29; J. Czerny: *Wycena w przedsiębiorstwie postawionym w stan upadłości*, w: *Zasoby i procesy w rachunkowości jednostek gospodarczych*, red. T. Kiziukiewicz, Difin, Warszawa 2009, s. 106; S. Jędrzejewski, *Zasady wyceny majątku przedsiębiorstwa w upadłości*, „Rachunkowość” 2009, nr 9, s. 16 i 17; *Rachunkowość zaawansowana*, red. K. Winiarska, Oficyna a Wolters Kluwer business, Kraków 2009, s. 269.

Majątek wyceniany zgodnie z art. 29 uor będzie przeważnie posiadał wartość niższą od wykazywanej w bilansie sporządzonym przy założeniu kontynuacji działalności, gdyż ceny sprzedaży netto nie mogą być wyższe od cen nabycia czy

kosztu wytworzenia (art. 29 ust. 1). Będzie też odbiegał od realnego poziomu cen, po których można zbyć poszczególne jego elementy⁸. Zmiana wartości aktywów jednostki tracącej kontynuację działania wystąpi jako korekta kapitału z aktualizacji wyceny, a ostatecznie jako korekta kapitału podstawowego, który zgodnie z art. 36 ust. 3 uor w jednostkach postawionych w stan likwidacji lub upadłości powstaje przez połączenie poszczególnych składników kapitałów własnych.

Oprócz wyceny bilansowej majątku niezbędne jest ustalenie wartości masy upadłości, którą jest majątek upadłego służący zaspokojeniu wierzycieli dochodzących swoich roszczeń w ramach postępowania upadłościowego.

Ustalenie wartości masy upadłego różni się od wyceny bilansowej. W celu ustalenia wartości masy upadłego należy:

- wydzielić z majątku te składniki, które są przedmiotem zastawu lub nie podlegają sprzedaży na mocy zawartych umów,
- wydzielić z aktywów składniki tworzące Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych, gdyż nie wchodzi one do masy upadłego,
- wycenić pozostałe składniki masy upadłego i określić możliwość ich sprzedaży⁹.

Na masę upadłości będzie się więc składała wartość majątku wynikająca z ksiąg i sprawozdania finansowego upadłego po wyłączeniu określonych składników¹⁰.

Z art. 69 pkt 2 PUiN wynika, że majątek wchodzący w skład masy upadłości powinien być oszacowany, a przedsiębiorstwo upadłego powinno być sprzedane jako całość, chyba że nie jest to możliwe (art. 316 ust 1 PUiN). Prawo upadłościowe nie podaje jednak, jaką cenę należy zastosować do oszacowania tego majątku. Według Ksh powinna być to wartość zbywcza, przy czym Kodeks zakłada wycenę każdego składnika majątku osobno, nie uwzględniając wartości przedsiębiorstwa jako całości. Biorąc pod uwagę wszystkie wymienione uregulowania w zakresie wyceny majątku wchodzącego w skład masy upadłościowej, można stwierdzić, że wartością zbywczą będzie zdefiniowana w art. 28 pkt 5 uor cena sprzedaży netto lub w pkt 6 wartość godziwa każdego składnika masy oddzielnie

⁸ S. Jędrzejewski, *Zasady wyceny majątku przedsiębiorstwa w upadłości*, „Rachunkowość” 2009, nr 9, s. 15.

⁹ *Rachunkowość finansowa i podatkowa*, red. T. Cebrowska, PWN, Warszawa 2005, s. 607.

¹⁰ *Rachunkowość zaawansowana...*, s. 278.

bez uwzględniania zasady ostrożnej wyceny. Konieczne jest także oszacowanie i utworzenie rezerwy na koszty i straty postępowania upadłościowego¹¹.

W przeciwieństwie do uor standardy międzynarodowe nie podają sztywnych zasad wyceny i prezentacji, którymi należy się kierować przy zagrożeniu kontynuacji działalności. Zasady te wynikają bezpośrednio z treści poszczególnych standardów. Odnośnie do majątku trwałego może to być MSR 38 „Wartości niematerialne i prawne”, MSR 16 „Rzeczowe aktywa trwałe” czy MSSF 5 „Aktywa trwałe przeznaczone do sprzedaży oraz działalność zaniechana”, a dla majątku obrotowego – MSR 2 „Zapasy”. Z uregulowań standardów dotyczących wyceny wartości niematerialnych i prawnych oraz rzeczowych aktywów trwałych wynika, że wycena w przypadku zagrożenia likwidacją odbywa się według tych samych zasad, co na dzień bilansowy, gdyby jednostka kontynuowała działalność, czyli według modelu opartego na cenie nabycia lub koszcie wytworzenia lub według modelu wartości przeszacowanej.

W przypadku majątku przeznaczonego do sprzedaży bankrut wycenia majątek według niższej spośród dwóch wartości – wartości bilansowej lub wartości godziwej pomniejszonej o koszty zbycia¹². W przypadku likwidacji można sądzić, że istnieje możliwość utraty wartości aktywów. Wyceniając aktywa likwidowanej spółki, należałoby zastosować rozwiązania zawarte w MSR 36 „Utrata wartości aktywów”. Przyjmuje się, że utrata wartości następuje wtedy, gdy wartość odzyskiwalna danego składnika aktywów (w spółkach likwidowanych jest to wartość możliwa do zrealizowania poprzez sprzedaż danego składnika aktywów) jest niższa od jego wartości bilansowej. Istotnym problemem w spółce likwidowanej staje się również odpowiednie przekwalifikowanie i wycena instrumentów finansowych zgodnie z MSR 39.

W standardach (MSSF/MSR) istnieje także obowiązek utworzenia przewidywanych rezerw związanych z zaniechaniem lub utratą zdolności spółki do kontynuacji działalności. Zasady ich tworzenia reguluje szczegółowo MSR 37 „Rezerwy, zobowiązania warunkowe i aktywa warunkowe”¹³.

¹¹ S. Jędrzejewski, *Zasady wyceny...*, s. 16–17; *Rachunkowość finansowa...*, s. 607.

¹² *Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej*, Wyd. SKwP, 2007, s. 299, 612, 1185; K. Bauer, *Wycena majątku trwałego przedsiębiorstw zagrożonych upadłością likwidacyjną według MSSF/MSR oraz znowelizowanej ustawy o rachunkowości*, w: *Standardy rachunkowości wobec wyzwań współczesnej gospodarki. Analiza standardów rachunkowości*, red. Z. Messner, Prace naukowe AE w Katowicach, Katowice 2006, s. 38–43.

¹³ P. Woźniak, *Jak sprostać wymogom sprawozdawczości finansowej w obliczu kryzysu?* „Wiedza i Praktyka” 2009.

Tabela 2

Zasady wyceny aktywów i pasywów na dzień bilansowy

Prawo upadłościowe, Kodeks spółek handlowych	Ustawa o rachunkowości	MSR/MSSF
Wartość zbywcza aktywów oszacowanych oddzielnie wyceniona wg ceny sprzedaży netto lub wartości godziwej zdefiniowanych w art. 28 uor.	Wartość aktywów ustalona wg cen sprzedaży netto możliwych do uzyskania, nie wyższych od cen ich nabycia albo kosztów wytworzenia, pomniejszonych o dotychczasowe odpisy amortyzacyjne lub umorzeniowe, a także odpisy z tytułu trwałej utraty wartości	Zasady wyceny aktywów przyjęte dla jednostek kontynuujących działalność z uwzględnieniem odpisów z tytułu utraty wartości, wynikające z poszczególnych MSR/MSSF dla grup aktywów

Źródło: opracowanie własne.

4. Skutki rozbieżności w regulacjach prawnych

Z przedstawionych w opracowaniu rozwiązań prawnych dotyczących zasad wyceny majątku i sporządzania sprawozdania finansowego wynika szereg wątpliwości. W szczególności dotyczą one rozwiązań wynikających z ustawy o rachunkowości.

Uor stanowi, że sprawozdanie finansowe ma być sporządzone zgodnie z zasadą wiernego obrazu, czyli majątek jednostki – również w upadłości – ma być przedstawiony w sprawozdaniu rzetelnie, obiektywnie, z zachowaniem jego realnej wartości. Wycena aktywów jednostki w upadłości według cen sprzedaży netto możliwych do uzyskania, nie wyższych od cen ich nabycia albo kosztów wytworzenia, w praktyce w wielu przypadkach zaniża wartość tego majątku ze szkodą dla podmiotu upadłego. W szczególności dotyczy ten problem nieruchomości nabytych lub wybudowanych wiele lat temu, których obecna wartość rynkowa jest wielokrotnie wyższa. Jeżeli podmiot w upadłości posiada takie aktywa, to bilans przedstawiający jego majątek pozostaje w jaskrawej sprzeczności z zasadą wiernego obrazu oraz z zasadą przewagi treści (ekonomicznej) nad formą (prawną).

Nasuwa się również wątpliwość, czy zasadne jest odrębne uregulowanie zasad wyceny dla ustalania masy upadłościowej oraz zasad wyceny bilansowej. Naszym zdaniem regulacje prawa PUiN, Ksh oraz uor powinny być ujednoczone, podstawą wyceny powinny być dane bilansowe, z zachowaniem niezbędnych

korekt przy ustalaniu masy upadłościowej. Wynika to zarówno z istoty sprawozdawczości finansowej, jak i zasad rachunkowości. Jeżeli dane bilansowe przedstawiają majątek jednostki rzetelnie i obiektywnie, to czy inne wyceny są również rzetelne i obiektywne?

Naszym zdaniem wskazane są zmiany zasad wyceny jednostek w upadłości w ustawie o rachunkowości i ich skoordynowanie z prawem upadłościowym. Z rozwiązań MSR/MSSF wynika, że wartością docelową w wycenie bilansowej jednostek w upadłości jest wartość odzyskiwana, uzyskana po przeprowadzeniu niezbędnych odpisów aktualizacyjnych oraz odpisów z tytułu utraty wartości. Prawidłowe zastosowanie parametrów wyceny urealnia wartość majątku prezentowanego w bilansie. Należy również podkreślić znaczenie prawidłowego sklasyfikowania składników majątku na dzień bilansowy, wymagającego często przekwalifikowania składników aktywów trwałych do obrotowych, a tym samym zmiany zasad wyceny.

Kolejną wątpliwość budzi obowiązek sporządzenia sprawozdania finansowego jednostki postawionej w stan upadłości likwidacyjnej na ostatni dzień roku obrotowego w trakcie procedury upadłościowej. Ustalanie ponowne wartości majątku jednostki w upadłości odzwierciedlone w sprawozdaniu finansowym sporządzanym dodatkowo na ten dzień nie jest konieczne, a może nawet dezinformować.

Uwagi końcowe

Stan upadłości jest dla jednostki prowadzącej działalność gospodarczą stanem szczególnym. Z prawa upadłościowego wynika zarówno dążenie do spłaty wierzycieli, jak i ochrona samego podmiotu gospodarczego. Ażeby ten cel został osiągnięty, niezbędna jest prawidłowa, rzetelna wycena majątku upadłego oraz prawidłowe, zgodne ze stanem realnym odzwierciedlenie sytuacji tego podmiotu w sprawozdaniu finansowym. Temu celowi powinny być podporządkowane zarówno zasady wyceny majątku jednostki w upadłości, jak i wymogi formalne stawiane sprawozdawczości finansowej tej jednostki.

Literatura

- Bauer K., *Wycena majątku trwałego przedsiębiorstw zagrożonych upadłością likwidacyjną według MSSF/MSR oraz znolizowanej ustawy o rachunkowości*, w: *Standardy rachunkowości wobec wyzwań współczesnej gospodarki. Analiza standardów rachunkowości*, red. Z. Messner, Prace Naukowe AE w Katowicach, Katowice 2006.
- Czerny J., *Wycena w przedsiębiorstwie postawionym w stan upadłości*, w: *Zasoby i procesy w rachunkowości jednostek gospodarczych*, red. T. Kiziukiewicz, Difin, Warszawa 2009.
- Jędrzejewski S., *Zasady wyceny majątku przedsiębiorstwa w upadłości*, „Rachunkowość” 2009, nr 9.
- Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej 2007*, SKwP 2007.
- Rachunkowość finansowa i podatkowa*, red. T. Cebrowska, PWN, Warszawa 2005.
- Rachunkowość zaawansowana*, red. K. Winiarska, Oficyna a Wolters Kluwer business, Kraków 2009.
- Woźniak P., *Jak sprostać wymogom sprawozdawczości finansowej w obliczu kryzysu?*, „Wiedza i Praktyka” 2009.
- Wrześniewski P., *Zmiany w procedurze upadłościowej*, „Rachunkowość” 2009, nr 6.
- Ustawa z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych, DzU 2000, nr 94, poz. 1037, z późn. zm.
- Ustawa z dnia 15 września 1994 r. o rachunkowości, DzU 2009, nr 152, poz. 1223, z późn. zm.
- Ustawa z 28.02.2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze, DzU 2003, nr 60, poz. 535, z późn. zm.
- Zgłoszenie upadłości*, Infor Ekspert, http://doradca.infor.pl/dzial/zgloszenie_upadlosci, 11.03.2010.

dr Iwona Kumor
dr Marzena Strojek-Filus
Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach
Wydział Finansów i Ubezpieczeń
Katedra Rachunkowości
ul. Bogucicka 5, 40-287 Katowice
iwona.kumor@ue.katowice.pl
marzena.strojek@ue.katowice.pl

**SHOWING THE EFFECTS OF INSOLVENCY OF AN ENTITY
IN A FINANCIAL STATEMENT**

Summary

Provision of business unit in bankruptcy position requires to start of suitable procedures to result from the bankruptcy law to satisfy requirement of the accounting law. The most important problem of bankruptcy proceedings is valuation of assets in the bankruptcy unit, the valuation of the bankruptcy property and issue of the financial statement. There are a lot of divergences between the principles of the bankruptcy and accounting law.

The aim of this article is indication and interpretation above divergences.

Translated by authors